

Ca-Nostra

*** ANY SETÉ.—NÚM. 317 *** SETMANARI POPULAR *** INCA, 20 DE JUNY DE 1914 ***

ORIGEN DE LA DEVOCIÓ AL SAGRAT COR

Se pot dir en veritat que aquesta devoció és tan antiga com lo Cristianisme. En efecte, des que aquest Cor Diví ha sigut traspasat per nostre salvació, sos fidels li han donat culte: culte de adoració, de regonexença i d'amor. És per unir-se ab aquest Cor Diví que'ls Màrtirs han sofert tant, i que no han desitjat res tan ardentment com que la metexa llança que traspasà lo Cor Diví traspasés llur propi cor, i lo unís tan perfectament que res los pogués separar. Tots los sants Pares, tots los predicadors del Evangeli sols han parlat d'aquest Cor adorable ab transports d'amor y de regonexença. Tots los Sants, totes les Santes, adorant l'Home-Deu, han sobre tot portat l'homenatge de llurs cors a aquest Cor diví.

No obstant, cal confessar-ho, tant sols en aquests derrers segles s'ha començat a donar an aquest Cor adorable un culte especial. Déu, qual sabiduria és infinita, proporciona sempre los medis que emplea a la fi que's proposa, i sovint la fi que's proposa té una relació singular ab nostres necessitats.

En aquests derrers temps la caritat de molta de gent s'ha refredat: no's veu en la major part de cristians més que una terbior criminal, una langor mortal; emprò, ¿què hi ha més propi per combatre aquesta terbior y aquesta langor, sinó lo posar devant los ulls dels cristians lo Cor de Jesús, lo Cor de llur Déu y de llur Salvador, aquest Cor que per sa unió ab lo Verb es lo material de totes les gracies y que les ha mereescudes totes per nosaltres, aquest Cor traspasat, aquest Cor sagrat, aquest Cor abrandat de caritat per nosaltres?

Jesucrist ha cregut, doncs, que era signe de sabiduria y de sa bondat infi-

nita lo despertar los hòmens de llur ensopiment per medi d'aquesta devoció. A aquest efecte la ha revelada, fins la ha manada a diferents ànimes santes, Ell meteix n'ha explicada la naturalesa, ensenyant la pràctica, prescrit la forma i la mètode; en fi, ha promès a tots aquells qual cor s'aderesca, mitjançant la amor, a son Cor, totes les gracies y la gloria celestial que n'es lo terme.

Passa ab aquesta devoció com ab la major part de les més distingides de la Esglesia; les revelacions particulars han sigut lo medi ordinari de que la Providencia Divina s'es servida per fer-les conèixer als fidels. Al principi sols eran devoció particulars, s'han escampat després, tom a tom, fins que lo món enter, tot enter, les ha abraçades. Tals han sigut entre altres la Invenció y Exaltació de la Santa Creu, la Immaculada Concepció de la Santa Verge, sa Nativitat, sa Visitació, les solemnitats del Rosari y del Escapulari, la Aparició de Sant Miquel la Invenció del Cos de Sant Esteve, y sobre tot aquella del Corpus, ab la qual la devoció al Sagrat Cor té una relació tan íntima en les contradiccions que han experimentat una y altra, que es molt convenient instruir-ne al lector.

LA MORT DEL ROSSINYOL

Per l'axerit infant de la masía
la mare avuy no troba cap consol;
tirant pedres enlayre aquest migdia
vegé caure a sos peus un rossinyol.

Lo vegé tremolar sobre les fulles
y extendre ses aletes expirant,
y gelarse, esllanguides, ses despulles,
lira trencada après son últim cant.

Ajagut aprop seu sobre l'herbatge,
plorà tota la tarda sobre d'ell,
y apetonantlo, li parlà eix llenguatge,
propí d'un nin parlant amb un aucell:

—Rossinyolet, dels boscos alegria,
¿per què jo he agut de ser lo teu butxí,
jo que a ton cant al vespre m'adormia,
y'm desvetllava ab ell cada matí?

Mes germanes petites, d'escarnirte
provaven amagant-se en la verdor;
les grans l'alè aturaven per ohirte;
recordant, somnioses, son amor.

Ma bona mare, en èxtasi tranquila,
bevià'l cant, com rajolí de mel,
dihent: «Si en terra axí un aucell refila,
¿còm cantaràn los angelets al cel!»

Si son ullets dels àngels les estrelles
del cel al vespre en lo balcó blaviç,
n'exien a escoltar tes canalleres,
¡ay! ressò dels concerts del Paradís.

¡Y eix salarít doní per tes albaides,
de la boscuria angèlich trobador!
arpa del cel, tes cordes he trencades
quan vessaves més himnes en mon cor!

Quín mal m'has fet, per que't llevàs la vida?
Te podria ab sanc meva retornar?
¡ay nó! que al cor t'arriba la ferida;
¡may més, may més te sentiré cantar!—

Y plora l'infantó tot aquell dia,
ni's vol aconhortar de sa dissort;
plora també a la nit, y si somnia,
gemegant anomena l'aucell mort.

Cusit a les faldilles de sa mare,
l'endemà, qu'es diumenge, a missa va,
y agenollat, com fills al peu del pare,
son delictes al vicari confessà.

Aliviant sa pura conciencia,
plora l'hermós y tendre pecador,
y al perfum de sa angèlica ignocencia,
lo capellà barreja al seu son plor.

—Torna a ta casa, filllet meu, no plores,
—li diu,—Jesús perdona'l pecat teu;
del paradís al músich no l'anyores;
te'l tornarà la gran bondat de Deu.—

L'infantó ab sa mareta se'n tornava,
son cor ple d'esperança y de consol,
y, al ser a casa seva, refilava,
com ahí, en la bardixa'l rossinyol.

Jacinto Verdguer.

Sa Repartidora

De còm la volen es qui la prediquen, en
trobam un exemple a un diari francès.

A Saint Etienne hi ha uns jardins obrers
dels que n'és director el P. Roure.

Fa alguns mesos rebé aquest sa visita d'un
obrer conegut per ses seues idees socialistes
i colectivistes, qui demaná sa concessió d'un
tròs de terra.

S'accedí a sa seua petició i s'obrer anava

durant ses hores qu'estava desenfeinat, a conrar aquell trosset de terra.

S'altre dia, mentres treballava, s'hi acostà el P. Roure i s'entaulà entre ell i s'obrer es sigüent diàlec:

—Bon dia, amic, ¿ja anau preparant sa cuïta?

—Sí, i tenc esperances de que será bona.

—Molt bé, molt bé. Es vostros veïns fan també lo mateix. Un cop feta, un cop recuïdes ses patates les posarem totes juntes. Es Consell farà després tantes piles com famílies, i s'en donará un pila a cada familia.

Es socialista, quant senti això va obrí uns uís com a salés.

—¿Com diu, P. Roure? Jo'm creia que tot això que és fruit des meu treball, era meu.

—Vas equivocát, amic meu, ¿no som tots germans? I si som tots germans ¿no deu esser comú tot i entre tots? Además, que així tenim sa satisfacció inmensa, incomparable de fer bé an es demés.

—Be... sí... però no m'hi conform. Ses patates que jo cuiré en aquest trosset de terra son plantades meues, conrades per mí, i de molt millor manera que ses d'ets altres, ¿quin dret poden tenir ets altres a lo que es meu? Jo he treballat convensut de que treballava per mí i no p'ets altres.

—Però, homo de Deu. ¿no deieu que sou socialista? I voltrós, ets socialistes, ¿no voleu que tot sigui de tots? S'Estat segons ses vostres doctrines, es s'encarregat de repartir-ho equitativament i aquí s'Estat és el Consell.

—Oh! si es socialisme es això, jo vui lo meu i no vui esser socialista.

Sa conclusió es rigurosa: es socialisme es bò, molt bò quant se tracta de repartir es bens d'ets altres. Quant ets bens propis han d'entrar en es reparto, fins es més socialistes abdiquen de ses seues idees.

P. B.

TRES INDICIS

Tres coses e-hi ha a qualsevol poble, que un les pot coneixer tot-d'una, a primera vista: s'educació, és geni artístic des seus habitants, i que tal és sa policia.

¿E-hi veis parets mascarades, retxades amb carbó i descrostades; e-hi veis estàtuas sense nas ni dits, i arbres maltractats, amb llenques de paladura que los penjan? Idò, digau que an aqueix poble e-hi ha mala educació, poc amor a ses arts, i una policia conseuvia.

Comensa un atlot per mascarà una paret, i no l'escaliven: vendrà dia que mascararà se reputació més neta.

Avui apadrega una escultura i fa malbé un arbre: vendrà dia que apadregarà i ferirà carn humana.

Ses autoridats que deixen anà alloure an es qui espenyen sa paret, s'arbre, o s'estàtua, també deixaràn creixa i aumentà tots aquells que qualche dia e-hu abusaràn tot.

COMENTARIS A UN ARTICLE

De tota casta n'hem sentits an e! que publicàrem dissapte passat respecte de la festa de la flor, escrit per un homo respetable pels seus anys, pel seu nom i pel seu criteri de bon catòlic.

Qualcú el trobá fort i injust; qualcú'n altre mos digué que per Palma molta gent sensata baix, baix, troba lo mateix que l'articulista; i altres mos digueren que si bé no's pot dubtar de la bona intenció dels promotors de la festa, tampoc no's pot dubtar que la realitat cersi mai arriba a la perfecció del ideal traçat abans, i qualche vegada s'en fa ben enfora; i les noticies que han duites alguns periòdics respecte de Màdrit venen a donar bastanta raó al articulista de *Ca-Nostra*.

Veurem en quina forma s'arribará a fixar el criteri públic respecte d'això.

A propòsit de lo mateix hem rebuda una carta d'un senyor capità, de caràcter purament personal, en la qual mos repren a nb paraules molt fortes, altres paraules que no ho son tant, i això com que no sia manera molt raonable de corretgir: però a la fi paciència!

També mos diu que està disposat a respondrer-mos *en todos los terrenos*.

Noltros hem de dir que en casi cap terré e-hi entenem molt, ni tenim grans pretensions: pero que sí, com és regular tractant-se d'un article de periòdic, és questió de discutir l'assunto per medi de la ploma, oferim les nostres columnes al que'ns ha dirigida la carta, assegurant-li que farem cas dels seus escrits, i procurarem contestar-li axí com millor sabrem: i així els nostres lectors se faràn càrrec del *pro* i del *contra* en l'assunto.

Però si's vol referir an el terré de les armes, hem de contestar francament que nosaltres no porem, ni volem anar-hi.

No porem perque som catòlics, i sabem que'l catòlic no pot anar an aqueix terré sense dexar d'esser bon catòlic i caure en penes senyalades per l'iglesia. I no volem perque nosaltres no sabem manetjar altres armes que les eines del nostro ofici; i valdement en sabessem no creim de cap manera que les armes haguessen de donar raó al nostro articulista si és que no'n tenga, ni la hi haguessen de llevar si en té: estám persuadits de que an aqueixa questió si se volen dú ses coses al punt convenient, no son les armes lo que s'ha d'emprar, sino les raons, la lògica, els datos de l'experiencia, i les ensenyances de la doctrina cristiana.

Noves d'Inca

LA FESTA DE STA. MAGDALENA.—A diferents persones hem sentit parlar ja de lo laudable que sería celebrar aquest any, amb més solemnidat que'ls anys passats, la festa de Santa Magdalena, per atendre a la

pietat dels pagesos que atribueix a la seva mediació la pluge que va caure dins Mallorca a continuació de la gran pelegrinació franciscana, an el Santuari d'aquesta Ciutat quan més heu necessitavem, baix tots conceptes, i quant manco heu poriem esperar del temps que se presentava.

Amb aquest mateix sentit, vàrem parlar també amb el Sr. Rector de Santa Magdalena i poguerem conixer amb ell que abundava amb el mateix sentiment de gratitud i correspondencia envers de la nostra Santa. Ens digué: que si les circumstancies heu hagués permés i els diumenges sigüents a la gran diada, no haguessen estat impeditos per festes anyals, ja hauria projectat enseguida una festa d'acció de gracies a Santa Magdalena. Però ja que'n aquella ocasió no va esser possible, dessitjava i tenia el propòsit de suplir-la per la festa anyal, del Juriol, sens fer-li perdre el seu caràcter popular i tradicional. Així és que sens decantar les corregudes i balls propis d'aquella festividat, se procurarà afagir-hi alguns actes religiosos que li donin major solemnidat.

FESTA DE S. ANTONI.—Diumenge es celebrà la festa d'aqueix gloriós Sant. La capella i altar major estaven bellíssim com una jove enjoiada, essent tot lo dia visitats pels devots de Sant Antoni: A l'ofici major fonc el celebrant el Rnt. P. Puigserver Superior del convent de Palma. Predicà Mossen Antoni Canals del Seminari sobre la vida del Sant; i la capella seràfica reforçada per alguns frares externs cantà una hermosa partitura d'En Perosi i altres mots litúrgics.

El vespre se fé la funció anunciada a on el Pare Cerdà explica l'origen i la constitució del pà de San Antoni que tantes llàgrimes axuga an els pobres sens fer ostentació del be que fa per tot arreu. Se cantà el trissagi dels àngels en gran solemnidat.

CORPUS DE LES MONGES.—Diumenge es verificà a la Iglesia de les Monges tancades la festa del *Corpus Cristi*. El capvespre, després del cant Matines i Laudes i un bellíssim sermó del P. Cerdà, hi va haver processó per dins la clastra del Lladoner amb assistencia del Clero parroquial, del Ajuntament i d'una cort d'àngels i sants per ninets resultant una festa molt simpática.

NOCES.—A la Iglesia de Sant Francesc, divenres festividat del Sagrat Cor de Jesús, s'han emmaridats D. Miquel Mir Jaume i D.ª Francisca Gelabert Verd. Ha beneïda l'unió lo llim. Sr. D. Josep Miralles Sbert Bisbe preconisat de Lleïda. Servien de pa-

dirins per part d'ell, son tio D. Antoni Jaume Nadal i son germà Nadal; i per part de ella, Mossen Francesc Rayó, Rector de Santa Maria i D. Antoni Vert, Metge de Sansellas parents de la Novia.

Ha assistit a l'acte Mossen Juan Colli en representació del Sr. Ecònomo, el qual ha llegit als novius la lletra.

Ademés una distingida acompanyament de convidats, parents i amics de amb dues families, entre ells s'hi veien una partida de sacerdots i alguns pares Agustins venguts en tren especial de Ciutat.

S'és verificada l'unió a la capella del Santíssim que estava adornada amb multitud de llums, flors i plantes. An el polis del altar, quins fons tot era compost de flors, e-hi rumbetjaven sarments de parra d'una significació bíblica per l'esposa; i an els murs de la capella endomassada s'hi veien els escuts dels llinatges Mir i Gelabert sobre simbòliques tanyades de olivera pel matrimoni cristià, no faltant per altres llocs, com an els reclinatoris dels novius, la flor de taronger i blancs pensaments que la societat los dona un misteriós encant de noviances.

Durant la missa la Capella seràfica ha cantats varios mots litúrgics:

Molts de curiosos son anats a presenciar aquest acte.

Donam l'ajhorabona a los desposats i a les seves families.

OCTAVA DEL CORPUS.—Dijous és celebrà la festividad de cap d'octava del Corpus. Després d'ofici, sortí la processó en lo mateix orde, solemnidats i representacions d'escoles i societats, i casi en la mateixa concurrencia del dia del Corpus. Mai n'hi havíem vista tanta en tal diada. E-hi assistí nombrosa representació de militars; una companyia de soldats i la banda de tambors i cornetes l'Ajuntament amb el Sr. Balle i el Sr. Coronell, i la banda que dirigeix el Sr. Rotger.

Se posà un altar al frontis de la casa Consistorial amb el Minyonet Jesús que portava la figa flor primarenca.

Tothom fa grans elogis de Mossen Sebastià Llabrés, capiller del Santíssim, per la organiscació i solemnidats que sab imprimir an aquestes festivitats en lo seu destaxinament.

Després de la funció, l'Ajuntament i tots els qui prengueren part activa en la festa foren obsequiats pel Sr. Capiller amb un ric refresc.

NOU MISSÉ.—D. Bartomeu Solivellas de la Plana de Seuva s'és llicenciat en dret un dia d'aquets. Lo felicitem.

ESCLATASANCS.—Durant les setmanes anteriors s'han presentat tots els dies en nostra plaça blaves cogomes

i esclatasancs que s'han pagat a alt preu.

AUBARCOCS.—Ja's comensen a presentar a les fàbriques que se paguen a 7 pessetes i mitja.

FESTA DEL COR DE JESÚS.—Divenres es celebrà a la parroquia una hermosa festa del Cor de Jesús, pre-nunciant en ella, dos devots sermons Mossen Antoni Palou.

CORANTHORES.—Demá, derrer dia de les coranthores dedicades als cor de Jesús i Maria, que's celebren a la Iglesia de les Monjes tancades, predicarà a l'ofici i a l'encierro el P. Budo de Lluch.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que retgirem a nostro mercat.

Bessó	a	150'00	al quinta.
Blat	a	20'50	la cortera.
Xexa	a	21'50	id.
Sivada	a	10'50	id.
id. forastera	a	09'50	id.
Ordi	a	11'00	id.
id. foraster	a	10'50	id.
Faves pera cuinar	a	26'00	id.
id. ordinarias	a	20'00	id.
id. per bestia	a	19'50	id.
Blat de les Indies	a	16'50	id.
Fasols	a	00'00	id.
Monjetes de confit	a	37'00	id.
id. Blanques	a	40'00	id.
Siurons	a	00'00	id.
Garroves	a	00'00	
Safra	a	03'00	s'uns.

Ajuntament

Sessió del 19 de Juny

Presidencia: D. Pere Balle. Assistencia: Srs. Alzina, Pujol, Capó, Amer, Cortés, Llabrés, Truyol, Tortella, Beltrán, Noguera, Reus i Fiol.

S'aprova l'acte de la sessió anterior.

Se llegeixen algunes demandes i unes conclusions que s'han presentades al Govern sobre l'impost del repartiment general.

Se dona compte d'un telegrama rebut del Sr. Governador en que demana la documentació que obra en la secretaria del Ajuntament respecte del setmanari CA-NOSTRA.

(Gracies a Deu la tenim ben estirada, pagam matrícula i guardam rebut de la comunicació que posarem a l'Alcaldia abans de sortir el primer número.)

El Secretari llegeix un telegrama que'l Sr. Bal·le ha posat al Sr. Governador, que no s'entén bé de la taula de la Premsa; però que'ns sembla que té aqueix contengut: Que'l Sr. Bal·le suposant que'l senyor Governador demanava dafos sobre CA-NOSTRA per lo que digué de la festa de la flor, en

nom de l'Ajuntament, protestava de les expressions vertides pel setmanari de la localitat.

D. Pere Bal·le i Grau, diu que, creguent-se interpretar el sentir del Ajuntament, s'havia adelantat a fer la protesta davant el Governador i que esperava que seria de l'aprovació del Consistori.

Alguns retgidors fan afirmacions amb el cap o en moncsílabs.

El Sr. Llabrés felicita el Sr. Bal·le per la seva iniciativa, i afageix, que no sols això, sino que'n nom de la majoria lliberal, demana se faci constar la més anèrgica protesta contra el setmanari de la localitat que ha posades calumnies a l'hermosa festa de la flor.

La minoria conservadora guarda mutirme.

(Quant el Sr. Llabrés parlava, an el Cronista li venia a la memoria que CA-NOSTRA havia empresa una forta propaganda contra la prostitució en temps de la actuació del disertant.)

Els Srs. Pujol, Balle i Secretari tenen una conversa petit, petit, que'l Cronista no pot aglapir.

El Sr. Alzina, diu que a propòsit d'això, el Director de CA-NOSTRA no sols ha parlat malament de la festa de la flor, sino que al fer la crònica de la sessió passada havia dites moltes mentides i posades calumnies respecte d'ell i demana que se llegeasca dita crònica.

Després de sa lectura, el Sr. Alzina, dirigint-se an el públic, és a dir, an el Cronista, que anomena per nom i llinatge, diu: jo no vaig dir la paraula *oi* ni *majoria* i aquestes mentides i calumnies sab dir vostè i s'ajoniaia davant el Sant Cristo i parla amb el Sant Cristo?...

Alguns retgidors lliberals fan senyes de gran satisfacció.

El Sr. Bal·le procura taià la discursió.

La minoria conservadora i bastants de lliberals, a pesar que saben i veuen que les paraules del Sr. Alzina son producte de la massa fidelitat en que'l Cronista ressenyà la sessió passada guarden mutirme.

El Cronista, diu: Jo no puc parlar.

El Sr. Pujol, proposa que si'l setmanari CA-NOSTRA no està dins sa llei, que li retirin la taula que li posaren, per pendre notes, fins que s'hi posi.

(¿Que heu sentit siulà? ¡vaja un càstic! No passi ancia, el Sr. Pujol, per compte nostro les poren retirar per a sempre. Fa estona que hem conegut que hi feim nosa.)

El Sr. Reus, demana la parau'a.

El Sr. Cortés diu, que per major orde en la discursió convendria que'ls retgidors que han de parlar demanassen la paraula i que aquets se concretassen á les coses que volen dir. I que no se tenguen les sessions com en familia.

No recordam quin retgidor era, (mos sembla el Sr. Llabrés), que és diu que l'Ajuntament en massa hauria de fer constar en acte la seva protesta i disgust contra el setmanari CA-NOSTRA per lo que ha publicat contra la festa de la flor.

Hi ha un punt de pausa, fins que'l Sr. Amer

tiu que desde'l moment que'l Sr. Bal·le havia fet la proposta i s'havia adelantat a posà el telegrama s'entenia que la minoria conservadora e-hi estava conforme.

El Sr. Llabrés: és que jo no sé que'l Sr. Bal·le sia conservador o Maurista.

Se concedeix la paraula el Sr. Reus.

Aquest pregunta si els periòdics de Palma, que representen la opinió palmesana havien dit res contra CA-NOSTRA.

Se li contesta que no.

¿Si'ls periòdics de Palma callen,—afegeix el Sr. Reus,—A ne què vé que noltros protestem contra el periòdic local?

Se li contesta que d'Inca ha sortit l'agravi i que d'Inca ha de sortir la protesta.

El Sr. Capó proposa que també s'envii un telegrama de protesta al Ajuntament de Palma contra'l semanari CA-NOSTRA.

Així acorda sens discursió.

(¿Quines coses que passen!)

Se passa a l'assunto plaça i se coneix que hi ha hagudes entrevistes prèvies, per que'l Sr. Bal·le totd'una ja proposa que se nomenin peritos per estimà les illetes de Can Janer i de la Cortera.

El Sr. Llabrés diu que si una part del illeta de Can Janer amanassa ruina també en manassa sa cortera; que's veja lo que volen donar els veinats de cada barriada i que si's porien fer les dues places millor.

S'acorda nomenar-se els peritos estimadors. El Cronista s'en du l'impressió que les places no se faràn.

S'axeca la sessió.

LIBRERIA

DE MIGUEL DURAN SEURINA
CALLE DE LA MURTA, 5,—INCA.

La ciencia de los negocios, por Waldo Pondray Warren, encuadernado en tela, 5 pesetas.

Primer libro de ciencia y de dibujo, por el Dr. E. Fontsepí, 2 ptas.

El libro de la Esposa, por P. Combes, en rústica, 2 ptas.

El Libro del Ama de casa, por P. Combes en rústica, 2 ptas.

Diario de un Joven, ordenado por Aracne, en rústica, 2 ptas.

El Hombre práctico, por Aracne, en rústica, 2 ptas.

La Perla del Hogar o mi perfecta cocinera, en rústica, 2'75 ptas.

El Arte de educar a los niños, por TH. Simón, versión española por el autor, en rústica, 2 ptas.

La Actividad Provincial, (Obras públicas, cultura, beneficencia, hacienda) por E. Prat de la Riba. 2 ptas.

Preparación para el Matrimonio, por el P. Valencina, encuadernado, 3 ptas.

Vida de la Venerable Madre Sor Clara Andreu, por D. José Barberí, encuadernada 5 ptas.

Poesias d'En Joan Maragall, 2 tomos encuadernados, 10 ptas.

Cuidados que exige la primera infancia,

por el Dr. D. Jorge Anguera de Sojo, con encuadernación lujosa, 5 ptas.

A las Madres, por el P. Juan Charruau, con encuadernación lujosa, 5 ptas.

Modo de Criar los Hijos, por R. B. Girón, 6 ptas.

El Amo del Mundo, por Roberto Hugo Benson, en rústica, 3 ptas.

Sursum Corda, cartas de la Condesa de Saint Martial, en rústica 3 ptas.

Buena oportunidad

Habiendo llegado á esta Ciudad del Perú mi hermano Rafael Fiol con una partida de sombreros procedentes de este lugar llamados Jipis (Panamá Hats) conocidos en el mundo como la mejor clase, tengo el agrado de ofrecerlos á mis amigos y á las personas de buen gusto, siendo el valor de cada uno desde cuatro duros hasta veinte. Asimismo cuento con un taller apropiado para lavar dichos sombreros.

Domicilio de venta Palma—Tintoreria del Borne y en Inca Fotografia; frente á la pezqueria.

Barlo·omé Fiol.

Breve Cartilla Civico-Moral

Por el M. I. Sr. D. Nadal Garau Estrany

Canónigo Doctoral de la S. I. C. B. de Mallorca
Precio: un ejemplar encuadernado 0'40 ptas.

De venta en nuestra Libreria—Inca.

Enquadernacions

En notros tallers ne feim de fortes i ben hermoses.

PRONTITUT I ECONOMIA

CARRÉ DE LA MURTA, 5—INCA.

LOS MAS IMPORTANTES DE LAS BALEARES
GRANDES ALMACENES **SAN JOSE**

DE **Ignacio Figuerola**

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11.—Esquina Borne, 118.—PALMA

Sucursales | JAIME II, 59 y 61 esquina VICENTE MUT.
BINISALEM calle TRUCH.
LA PUEBLA calle MAYOR, 58.
INCA, PLAZA DE LA IGLESIA, PALMER.

SASTRERÍA, CAMISERÍA, CONFECCIONES

Equipos para novios=Corbatería=Bisutería=Mercedería=Sedería=Lanería=Alfombras=Lencería=Géneros de punto=Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS ■■ PRECIO FIJO

Tinta Pelikan 4001
5001

Color de cel negra, la millor per escriure llibres, al escrit no pert mai, mai, mai—Murta, 5—Inca.

Se venden dos calderas y todos los enseres necesarios para la fabricación de Pulpa de albaricoques.

En esta imprenta darán razón.

Libros de Legislación

Manual práctico de Justicia Municipal 4'50 en tela.

Manual de Legislación Electoral en tela 2'50 ptas. en rústica 2.

Ley Municipal en tela 5 ptas. en rústica 4.

Lo que debe saber el Concejal, en tela 4'50 ptas. — Murta, 5.—Inca.

RECORDATORIS de Primera Comunió

MORTUORIS I VOTS RELIGIOSOS

CRAN ASSOLIT D'ESTAMPES

A nostra Llibreria.

Camperes

Poesies: de D. PERE d'ALCANTARA MULET Y REINES.

Una pesseta a l'Imprenta de CA-NOSTRA.

SOLFEO DE LOS SOLFEOS

Primer i segon tom: vanals a nostra llibreria.

Corresponsal administratiu
a Inca: **Miquel Duran.**
IBERICA